

Obrzęd podniesienia do godności igumena

W czasie małego wejścia protodiakon przyprowadza kandydata do godności igumena do biskupa stojącego na środku świątyni, jeśli biskup sam służy. Jeśli zaś nie służy, przynoszą biskupowi epitachelion, narękawki i omoforion, które biskup zakłada. Kandydat na igumena klania się biskupowi trzykrotnie w pas i pochyla głowę. Biskup siedząc błogosławi trzykrotnie ręką jego głowę, a następnie wstaje i kładzie rękę na jego głowie. Protodiakon mówi: Do Pana módlmy się.

Biskup odmawia modlitwę:

Boże, zawsze czyniący zamysł zbawienia ludzi i tę duchową owczarnię w jedno zbierasz, sam, Władco wszystkich, z niezmierzonej Twej przyjaźni do człowieka nieskalanie ją zachowując, nieustannie chroniąc Twoje przykazanie, aby nie zaginęła z niej ani jedna owca i nie została rozszarpana przez wilka. I tego sługę Twego, którego zechciałeś ustanowić nad nią igumenem, okaż godnym Twojej łaski i upiększ wszelkimi dobrymi czynami, przez własne czyny, niech będzie dobrym przykładem dla będących pod nim, aby był obrońcą nieskalanego Twego życia i bez obawy osądzenia stanął na Twym budzącym bojaźń sądzie. Albowiem Twoje jest królestwo i moc, i chwała, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Biskup: Pokój wszystkim.

Chór: I duchowi twemu.

Protodiakon: Głowy wasze przed Panem pochylcie.

Biskup: Nakłoń, Panie, ucho Twoje i usłysz naszą modlitwę, i okaż tego sługę Twego, igumenem tego czcigodnego monasteru, wiernym i mądrym ekonomem nad powierzoną mu z Twojej łaskawości duchową owczarnią, czyniącego we wszystkim Twoją wolę i godnego niebiańskiego Twego królestwa. Przez miłosierdzie, łaskę i przyjaźń do człowieka Jednorodzonego Twego Syna, z którym jesteś błogosławiony z Najświętszym i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Protodiakon: Rozkaż, władcyko!

Biskup: Łaska Najświętszego Ducha przez naszą mierność podnosi ciebie do godności igumena czcigodnego monasteru Pana Boga i Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa (nazwa świątyni; lub: Najświętszej Władczyni naszej Bogurodzicy – nazwa świątyni; lub: świętego N.).

Biskup kładzie rękę na jego głowie, mówiąc: Αξιος!, co trzykrotnie powtarza duchowieństwo, a następnie chór.

Następnie podniesiony do godności igumena całuje omoforion biskupa, a także jego prawe i lewe ramię, i staje z innymi igumenami według godności. I idą do prezbiterium.